

дникътъ ся въсправи съ голѣмство нѣкакъ което не убѣг-
нахъ отъ пламениото Маринно око.

— Господинъ Маркызе, слѣдуваше да говори диктаторътъ,
общахъ ви ся да вы затворишъ съ Марійхъ Аркекш въ твър-
дыниѣтъ на св. Лаврентія, и ето видите че азъ си стоѣхъ
на думѣтъ повече отъ васъ; а ето и стражарьтъ ви — и
посочи Лузара който стоеше отвънъ прагътъ. Помни че ты
ни съ насъ здравицѣ за истребленіето на прѣдателитъ.

И ся обращаше за да излѣзе, когато чувство неча-
янно и по-голѣмо отъ неговото, вѣрностътъ на Испанкѣ-
тъ го грѣмнѣ съ тѣзи думы.

— Чакай да ти отговорѣ азъ, като Маркызътъ невѣспри-
има да направи това, ето да знаешъ, мятежнико Неаполи-
танскій, че потъкувамъ съ нозѣтъ си худородното ти об-
виненіе. Това писмо или е прѣправено или ще ся истъл-
кува за твой срамъ! (И тъй съдира писмото прѣдъ дикта-
тора). Благородный Шатильонъ възможно е да ся е нагова-
рялъ за паденіето ти, и това му е было длѣжность
Но никога годеникътъ ми не е прѣдатель на бащѣ ми! Вър-
вамъ честностътъ му! и ти благодарѣ защото направяшъ
честътъ ни общѣ. И това като рече мома-та, върли ся въ
обятіята на благородника.

А той паднѣ на нозѣтъ ѣ унизенъ повече отъ таквжъ
еднѣ прѣданность нежели отъ това що го исказа рыбарь-
тъ. Мазаниель ся отстѣпи назадъ безгласенъ и смутенъ,
като дяволъ заклетъ отъ ангель.

— На сѣрце каквото трѣба да бѣде, думаше му неговото,
като си напomini за любовьтъ си, тъй бы направила и моята
Пузолянка.

И обезоруженъ отъ това сравненіе, несмѣй вече да
наскърби онѣзи ангелскѣ души, удалечи ся съ диво по-
читаніе, като зе съ себе си и Лузара, комуто прѣпоръчи
само да бди надъ затворницитъ.